

عنوان مقاله:

نقش طبیعت در فرمهای خلاق معماری

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمدحسین عابدی - دانشجوی دوره ی دکتری معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

سیده فاطمه عباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه شمس گنبد کاووس

خلاصه مقاله:

انسان، طبیعت و معماری سه واژه ای است که همواره یکدیگر را پوشش داده و کامل کننده یکدیگرند، به عبارتی هدف هر سه زندگی است . بنابر این میتوان گفت این همان زندگی است برای انسانی که در طبیعت و کنار آن برای خود سرپناهی بنام معماری می سازد . هدف از مقاله حاضر بررسی روابط متقابل معماری و طبیعی و نقش محیط طبیعی و تعامل آن با محیط مصنوع ساخته های دست بشر است . آیا فضای معماری که اصلی ترین وجه معماری است، از طریق اصلی ترین وجه زندگی یعنی خلاقیت می تواند ایجاد شود. و این که انسان با ایده از چه چیزی توانست به خلق آثار پیردازد و اینکه آیا انسان به عنوان معمار و طبیعت به عنوان الگو می توانند بر یکدیگر تاثیر بگذارند . به نظر می رسد انسان به عنوان موجودی خلاق توانسته است با ایده گرفتن از طبیعت به پیشرفتهای زیادی دست یابد و به رابطه منظم و بسیار نزدیک بین طبیعت و سازه های دست خود به وجود آورد که این دو در کنار هم بتوانند ارتباطی تنگاتنگ و بسیار وابسته داشته باشند . روش تحقیق مورد استفاده در این نوشتار روش تحقیقی - استنتاجی - و پژوهشی است که میتوان آثار را بر نام برد که عضوی از طبیعت است به گونه ای که توانسته است اثر را در داخل طبیعت و طبیعت را درون ، آثار خود جای دهد . انسان در دو مرحله با جهان مواجهه دارد، ابتدا درک از فضای هستی و سپس ساختن او بر اساس درکش از فضای هستی. اساسی ترین بحث رابطه انسان با و ادراک محیط اطرافش، نحوه نگرش انسان به آن است.

کلمات کلیدی:

معمار - طبیعت - معماری - نقش طبیعت بر فرمهای خلاق معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/470173>

